

az európai nyelvek egymásra való kölcsönös hatása válik ma egyre jobban érezhetővé, és kétségtelen, hogy ennek a kölcsönös hatásnak egyre jobban stilusbeli hasonulás és kiegyenlítődés lesz az eredménye. Ez a hasonulás sokszor elkerülhetetlen s nem káros mindaddig, míg nyelvünk szellemével, nyelvi sajátosságainkkal és népünk gondolkodásával s felfogásával nem ellenkezik.

Az iskolai nyelvművelésnek az a feladata, hogy a nyelv ősi szellemén őrkdjék, távol tartson tőle, illetőleg küszöböljön ki belőle olyan változásokat, olyan idegen hatásokat vagy nyelvi eltévelyedéseket, amelyek ezt a szellemet megrontják, és hogy megjavítson olyan elterjedt jelenségeket, amelyek ebbe a szellembé beleütköznek. E törekvésünk persze nem mindig jár sikerrel, hiszen a nyelv fejlődésén nem uralkodhatunk. De a nyelvközösség kellő felvilágosításával és megfelelő irányításával igen sok eredményt érhetünk el!

(Folytatjuk.)

Komáromi Géza.

Magyar nyelv

Csodás, mint a végtelen nagy	Huj, huj, hajrá! — ősök torkán
Tenger árja,	Vad vihar kél.
Mely az eget és a földet	Huj, huj, hajrá! — mint az orkán
Körülzárja.	Száguld a szél.
Mindent, mit az ég s föld mutat	S harcok multán, édesem:
— Gondolatot s érzésutat, —	Ülj ölembe csendesen...
Olyan szépen kifejez,	Mindent, mindent kifejez:
Csodálatos szép nyelv ez.	Varázslatos szép nyelv ez.

Mely nyelv tudná kifejezni:	Sóhajt, mint a párját váró
Édesanyám,	Hú szerető.
Édes fiam, édes lányom,	Simogat, mint selymes szárnyu
Édesapám?	Lenge szellő.
Égi himnusz, zengő szózat,	Vad-vigadó, bus hallgató,
— Művész kedvére játszódhat	— Kacagató, megrikató...
Mindent, mindent kifejez:	Mindent, mindent kifejez:
Csodálatos szép nyelv ez.	Istenáldotta nyelv ez!

Melnár Sándor.

